

Malíř a architektka HÁBLOVI propojují obory

Klid a harmonie rámuje tvůrčí prostředí domu manželů Anny Beaty a Patrika Háblových. Spokojena je zde jistě i jejich dcera, ale ta už byla ve škole – v první třídě. Ona architektka a básnička, on jeden z nejviditelnějších mladých českých malířů. A nejen proto, že jeho tvorba zahrnuje velkoformátová plátna. Oba zajímá i veřejný prostor.

Před dvaceti lety hledal Patrik nové bydlení, kde by mohl i malovat, až ho našel na východním okraji Prahy, v zeleni. Téměř dokončený dům mu padl do oka. Z původního projektu v místě, kde měl být bazén, vzniklo prostorné zádveří propojující bydlení se zahradou a ještě poskytující místo na ukládání obrazů čekajících na výstavu.

„Hodně věcí jsem si tady – spíš pocitově – dodělával s tátou. Byla to tu hrubá stavba se střechou. Dispozice jsme ani nijak neměnili. Dneska bych už možná některé věci udělal jinak, ale tenkrát jsme dělali vše postupně, jak to šlo.“

„Já jsem přišla – ráda – k hotovému,“ dodává s úsměvem paní Anna.

Hned u zadního zápraží je zastřešené a pohodlné posezení.

Také elegantní obývací pokoj má bílé stěny s obrazy.

MÍSTA MĚST

„Přišlo mi hlavně zajímavé, že jsou tu vysoké stropy. I když mám ještě jeden ateliér kousek odsud (pronajatou halu), tak mohu malovat i tady. Hlavně rovnou na zahradě. To je samozřejmě příjemné, protože mám rád absolutní ticho. Hluk velko-

města mě na rozdíl od manželky nechybí,“ pochvaluje si Patrik Hábl, rodák ze Zlína.

Architektka urbanistka Anna Beata se naopak hlásí k potřebě vracet se do pražských kaváren a parků. Ostatně je autorkou vědecko-populárních knih *Města zdi – život a smrt obchodních center* a *Mje-mista měst – opomíjená, pomíjivá a mije-*

Jednopodlažní a módnosti nepodléhající dům ozvláštňují vysoké stropy a zastřešený prostor pro parkování.

Předsíní, kde měl být podle původního majitele bazén, lze projít na druhou stranu zahrady. Vznikl tak i depozit pro obrazy.

Pracovna může sloužit i jako hostinský pokoj s příjemným vstupem na zahradu.

▶▶▶

ná místa měst. „Já jsem z Prahy a na město jsem si opravdu zvykla. Také jsem pracovala na Institutu plánování hlavního města Prahy a architektura je super obor. Ale uvědomuji si, že lidé ovlivňují hlavně celky, což ne vždy i slovní architekti vnímají,“ dodává mimo jiné i autorka rozhlasového pořadu na Vltavě – Ranní úvahy.

„S manželem se opravdu, přes naše vystudované obory, doplňujeme.“

„Ale když mám vernisáže, tak nemůžeme spolu. Pokud teda s námi nejde i dcera.“

HOUPAČKA A PARKETY

Přes jejich umělecké a kreativní, poetické duše si naši hostitelé zvolili interiér

střízlivý až minimalistický. Ale o to více útulný a vybavený vytříbenými solitéry. Tedy už od podlahy z klasických dřevěných parket. Kdyby host vstoupil se zavřenými očima, mohl by si po jejich otevření myslet, že se ocitl v klasickém činžovním domě. Výhled velkými okny do zahrady by jej pak vyvedl z milého omylu.

Stěny zdobí obrazy „z domácí tvorby“. K čemuž jejich autor dodává: „Je to pro ně taková zátěžová zkouška. Teprve na zdi vidím, jak obraz po dokončení působí, a brzy jej měním za nový, a tak se to tu neustále proměňuje.“

Zahrada je součástí bydlení, včetně zastřešeného posezení na zápraží za domem.

S rozmyslem osázená parcela dává zapomenout na okolní domy a nabízí různé klidové zóny. Včetně místa na houpačku pro dceru i na stojan pro tatínka, který je tu tím hlavním zahradníkem.

„Ani odsud nemusíme cestovat někde na dovolené. Navíc nám to vynahrazují naše společné pracovní cesty. Například v Tokiu byla manželka nadšená, protože to je pro ni to pravé, na rozdíl ode mě, městské mraveniště s cirkulací lidí. Já tam nemohl ani usnout,“ usmívá se Patrik.

„Ale už jsme tady tak dlouho a spokojeni, že bych se asi i já divila, kdybych se měla na dlouho vrátit do Prahy. Když jsem tu byla déle sama s malou, tak jsem

Umění ve veřejném prostoru – na fádni stěné žižkovského paneláku se objevil vodopád.

vnímala, že začínám trpět sociální izolací. Neměla jsem tu kamarády se stejnými zájmy. Ve městě platí, že čím větší hustota obyvatel, tím větší šance seznámit se s někým spřízněným.“

POTKÁVÁNÍ V KRAJINĚ

Patrik Hábl často a rád spolupracuje s architekty na dotváření jejich projektů. Pro jeho obrazy i sochy, často sakrální dí-

la, mu je inspirací příroda. Krajina. I abstraktní. Jiná krajina – velkých městských celků – inspiruje jeho ženu – i v poezii a textech odborných i povídkových.

„Oba nás fascinuje prostor, místo, měřítko...“

„Zároveň je to to, co nás rozděluje a pak zase spojí,“ dodává malířova manželka. Poznali se na jeho vernisáži. „Když se člověk věnuje práci architekta, oprav-

du nemá čas na nic jiného – třeba na sport nebo ani na nějaké sebezviditelňování. Sama jsem svého času pracovala dvanáct hodin denně.“

Háblovi to mají i kousek do lesa a mají to tu rádi. Nakonec do centra Prahy není daleko. Ostatně nedávno, v rámci festivalu Krajina Žižkov 2020 Patrik Hábl vnesl malířský odkaz k přírodě – vodopád – na stěnu žižkovského paneláku.

PR01299

VŽDY NĚCO NAVÍC

S novou řadou nabízených plynových kotlů 21. století budete připraveni na blízkou budoucnost a s některými z nich vstoupíte i do příští éry vytápění.

Pražská plynárenská vám dodá nejen zemní plyn a elektřinu, ale i teplo pro váš domov v podobě plynových KOTLŮ, které vás nadchnou hned 3x !!!

FUNKČNOST, MODERNÍ DESIGN, CENA

(výrazná sleva poskytnuta na nákup a instalaci kotle)

Vhodné jak pro rodinné domy, tak i pro byty, které používají k vytápění plynový kotel.

Při čerpání zákaznické výhody můžete získat příspěvek až 10 000 Kč.

Výměnou starého kotle za nový ušetříte až 35 % nákladů na energie.

Více se o našich akčních nabídkách dozvíte na www.ppas.cz/akce-kotle

**PRAŽSKÁ
PLYNÁRENSKÁ**